

"Glas Naroda".

List slovenskih delavcev v Ameriki.
Izdajatelj in urednik: Published by

FR. SAKSER,

100 Greenwich Street, New York, City

Na leto velja list za Ameriko, \$3.
za pol leta, \$1.50
Za Evropo za vse leto, gld. 7.50
" " " pol leta, gld. 3.75
" " " četrti leta, gld. 1.80
V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.

"Glas Naroda" izhaja vsak tretje, četrte in sotočno.

"GLAS NARODA"

("VOICE OF THE PEOPLE")

Will be Issued every Tuesday, Thursday and Saturday.

Subscription yearly \$3.

Advertisements on agreement.

Za oglase do 10 vrstic se plaže 30 centov. Oglase brez podpisa in osobnosti se ne natajajo.

Denar naj se blagevolji poslati po Money Order.

Pri spremembri kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje nivali ne naznani, da birate najemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite:

"GLAS NARODA",

100 Greenwich Street, New York, City.

Telefon 3795 Cortlandt.

Amerika in Evropa.

Po vseh evropskih državah sedaj govorijo o "ameriški nevarnosti". V vseh državnih zbornicah stavljo se predlogi, kako bi se prisiljevali na pravljico, s katero preti Amerika v gospodarskem in obrtnem pogledu Evropo uničiti, v okom Evropa se ne more ved ubraniti ameriškemu uvoznom blagu.

"Ameriško nevarnost" si v Evropi v mnogih osirih napadno razlagajo, vendar pa sej po nekoliko tudi pravilno domnevajo.

Kar se tiče nevarnosti v gospodarskem osiru, v resnicu se vedno Europejci nimajo pojma, kaka ne varnost preti iz Amerike enoj Evropi, katera je dvatisoč let vladala ostali poznavni svet. Že danes Zjed države niso več dolžnik Evrope, pač pa upnik, kar pomenja, da je Evropa v gospodarskem smislu že sedaj v mnogih osirih odvisna od Zjed. držav. Ako se naša republika le še par desetletij materijelno takorazvija, kakor sedaj, potem bodo na vratku v kratkom na celu vseh obrotnih v trgovskih držav na svetu. Da je bogastvo Američanov tudi v političnem smislu odločilno, je samoumevno — in z ameriško politiko se pojedine evropske države ne morejo meriti.

Mogočnost te ali ona države je pred vsem odvisna od velikosti njenih dežel in od prirodnega bogastva. V teh dveh točkah zamotoča se s Zjediniščimi državami meriti le še Kitajska in Rusija. Toda kitajska kultura je ostarela in prebivalci "nebeskega cesarstva" za tekmovanje z Ameriko niso sposobni. Rusija, ktera z ozirom na velikost in število prebivalstva Zjed. države prekosi, pa dandanes njen ekonomično in z ozirom na prometna sredstva še ni toliko razvita, da bi tekmovala z Ameriko.

Američani so tokom 50 let zgradili 300 000 milij železničnih prog in baš železnica jim omogoči, da svojo veliko zemljo gospodarski vladajo. Po ozirom na prirodna bogastva zamotoča se s Zjediniščimi državami meriti le Rusija, toda radi pomankljivih prometnih sredstev še ne v sedanjem času. Petroleja in zlata imajo v Rusiji isto toliko, kakor v Ameriki; železa in premoga imajo Rusi z ozirom na količino in kakovost tudi dovolj, da zamotoči takomoti z Ameriko, in koliki so prirodnii zakladi v neizmernej ruskej posesti v Aziji, ktera pa še ni dovolj poznana, tega nihče ne ve. Na Kirgijski stepi, kjer ni niti železnice niti vodne poti, je v izobilju najboljšega železa in premoga. Tako močno bogastvo premogov in drugih kovinskih plasti je neizmereno. Severna Mandžurija je polna zlata in z njo se zamotoči primerjati le še Transvaal. Bombaževa obrta v Turkestangu se vsach pet let z ozirom na pridelek podvoji in čas, ko bodo turkestanski bombaž prevladoval na evropskih trgovščinah, ni večdaleč.

Dasiravno se Ameriki za par desetletij še ni batil Rusije, postal

bode slednja prva tekmovalka Amerike, in sicer baš v času, ko bodo Amerika Evropo povsem se izdala.

P. tem bodo kasnejši državljanji republike na svojej lastnej zemlji izbali in čitali o „ruskej nevarnosti“ baš tako, kakor pišejo sedaj Evropejci o „ameriški nevarnosti“. Predno pa bodo nastopili na dôba, se bodo narodilo in umrlo in mnogo, mnogo generacij.

Delavstvo v Transvaalu.

II.

Ako primerjamo postopanje boerske vlade proti delavcem z onim mednarodnih posetnikov rorov, takoj na prvi pogled uvidimo, da sedanja vojska Angležev proti Boercem ni nič druga, nego vojska kapitala proti delavstvu.

Pred pričetkom jugoafriške vojne so zastopniki posetnikov rorov večkrat pritoževali, da jih ni mogoče dobiti dovoljnega števila delavcev, in da se boerska vlada brani kapitlistom pomagat lobiti cene delavske moči. To je glavni uzrok, vendar česar je kljuka kapitalistov imenovala boersko vlado, kot slabo vlado.

Hays Hammond, ravnatelj "Consolidated Gold Fields Company", se je tozadovno dne 14. novembra 1899 slednje izjavil: "Ako bi bila v Transvaalu dobra vlada, moral bi biti tukaj delavcev v izobilju, in ne smelo bi biti težko dobiti 80.000 Kafrov za delo v rovih. Ako bi imeli delavcev v izobilju, potem bi tudi ne imeli nikakih ovir pri znižanju plače. Kafri dobivajo sedaj praveliko plačo, katera je z ozirom na njihove vsakdanje potrebujočne uprav razkošna."

O prilikli zasiščanju neke obrtno komisije pri transvaalskem ljudskem zastopstvu, katera se je vrnila leta 1897, izjavil je zastopnik rudniških družb, George Albu, slednje: "Domačini dobivajo sedaj plačo, katera je za njihove potrebe mnoge privilej. Kafer zaslubi mesecnih 50 do 60 šilingov (\$12.50 do \$15) in mu ni treba plačevati za hrano in stanovanje, tako da zamotoči v resnicu svoj zasluzek hraniti. Ako zamotoči domaćin vsako leto prihraniti 20 funtov šterlingov (\$100), mu to skoraj zadošča, da odide domov in živi iz prihranjenega denarja. V petih do šestih letih bodo transvaalski domaćini dovolj denarja prihranili, da jim ne bodo treba več delati. Posledice temu bodo za obrt (kopanje zlata) osedeplone. Po mojih nazorih je dovolj, ako bodo domaćini toliko plodo, da zamotoči hraniti letnih pet funtov šterlingov, kajti le tako zamotočimo preprečiti, da domaćini v primerno kratkej dobi ne obegate."

Da bodo cenjeni čitatelji ravno kar navedena izvajanja umeli, naj omenimo, da si je transvaalska vlada pridržala pravico pregledati pogodb, katero so sklepali posetniki rorov z nevednimi domaćini. Ako bi vlada v tej stvari posetnike ne nadzorovala, bi v južnej Afriki že danes vladalo sužnještvo.

Kar se tiče delavcev, dobivali so dobro plačo, namreč pet dolarjev na dan. To je bilo posetnikom rorov seveda še manj povsedni, kakor "zamorske plače". Tudi radi previsoke plače delih se je menovan zastopnik rorov pritožil pri obrtni komisiji, češ, da so plače "abnormalne". Na vprašanje, kako bi bilo mogoče izposlati znižanje plače delih delavcev, je imenovan medrijan odgovoril: "To je zelo lahko. Belo delavstvo bodo dve nezgod izviliti manjšo. Ako rudniki zapremo, bodo vse polno delih delavcev zgubilo delo."

Organizacija delavcev je s pomočjo boerske vlade preprečila iz polnitve prve želje posetnikov rorov, kateri pa v ostalem tudi iz političnih razlogov niso hoteli delih delavcev kljubovati. Slednje razloga čitamo natančno v glasilu jugoafriških kapitalistov "Mining World" z dne 16. dec. 1899:

"Plačo delih dosedaj nismo znižali, ker želite, 'inozemci' za svojo politično rešitev zajedno delovati. Ako se dotaknemo vprašanja glede

zaslužkov, potem se belo delavstvo gotovo razdrobi. Ko pa zavladajo v boerskih republikah nove razmere (namreč, ko premagajo Anglež boerski republike), potem se mora tudi plača belih znižati."

Znižanje plače delih bi posestnikom rorov v resnici prinašalo včorati, nego znižanje plače zamorcev. Povprečno računano bila je sveta plače delih delavcev večja nego ona drugih, dasiravno so bili slednji osemkrat mnogostevilnejši nego belli.

Razum zgoraj omenjenih političnih razlogov, v sledi katerih posestniki rorov niso nadležovali delih delavcev, so pa tudi dobro vedeli, da proti delavcem mnogo ne opravijo. Transvaalska vlada je namreč vedno dala strajkarjem poljubno število vojakov na razpolago, da so strajkarje varovali, dočim skrbom, ktere so nastavili posetniki rorov na mestu strajkarjev, ni nikoli dovolila vojsko pomoči. Že samo slednje imenovanje dejstvo zadostuje, da je bilo kapitalistično srce polno sovraštva proti transvaalski vladi.

Plače delih so bile toraj previsoke. Znižanje plače v bivših političnih razmerah ni bilo mogoče, niti so bili, da so rudniške družbe storile vse, da imenovane razmere prenačijo, znižajo plačo in povišajo dividende. V to svrhu so kapitalisti izposlovali vojsko proti Boercem in Angliji, ki je bila slepo orodje.

Jugoafriška vojska je toraj v resnici vojska kapitala proti delavstvu.

Iz naših novih kolonij

Volitvena na Filipinih.

Manila, 4. februar. V kolikor je posetni iz dosedanjih poročil o volitvah na Filipinih, bili so v okrajih vedeni domaćini izvoljeni govornjem.

V pokrajini Zahara izvoljen je zaslužni govornjem stotnik H. Baudholz od 2. polka.

V Balanga vršile so bodo nove volitve, ker se prve niso vrstile pravilno.

Governer Taft hvali Filipince.

Washington, 5. februar. V senatovem odboru naznali je danes civilni govornik Filipinov zanimive podatke o značaju nešrečnih Filipincov. Neki član odbora je namreč omenil neko pismo vojnega tajnika, v katerem je rečeno, da večina Filipinov niti pisati, niti čitati nezna. Toda Taft mu je odgovoril: "Niti jedna beseda ni resnična."

Na to je prečital član odbora Patterson o delovanju tagalskega ženstva. "Resnicu je," dejal je Taft, "da je žena, ne le pri Tagalih, temveč tudi pri krščanskih Filipincih glavar rodbine. Kdo hoče toraj Filipincem podeliti politično moč, naj slednjo izroči ženskam. Tagali, kakor tudi vse ostale Filipinci so uljudni, mirni in dostojni. Kjerko so Filipinci zboro, obnašajo se njudno in občevanje z drugimi ljudmi je hvalevredno. So se li uljudnost naniči od Španjolcev, ali je to ujihov lastni značaj, tega ne vem."

Tagali so tako čisti in snažni, kakor Japonci, le njihove hiše niso nova zlata polja, odpeljala je vlada na obrežje komisijo, da izvrši topografska in geološka dela.

Vojna med Boerci in Anglijo.

Kitchener poroča.

London, 4. februar. Kitchener poroča vojnemu uradu, da so Angleži v 1. februar končanem tednu usmrtili 85 Boercov, 6 je bilo ranjenih, 131 so jih veleni. Od Angležev ni nihče ranjen.

Mirovna pogajanja zamotoči se v ravnici le v južnej Afriki.

London, 4. februar. Danes je vlada objavila odgovor na nizozemsko ponudbo glede posredovanja med Boerci in Angleži. Anglija je zavrnila predlog Nizozemske, naj Anglež boerskim v džem jamči varnost v svrhu mirovnega pogajanja, ker

Anglija boerskim vodjem v južnej Afriki ne more jamčiti varnosti.

Angleški odgovor se sledi za kraj:

"Vsled sedanjih okoliščin je vlašča sklenila, da se zamorejo mirov na pogajanja vršiti le v južnej Afriki in ne v Evropi. Ako bi evropski boerski delegati potovali v južno Afriko, se tam z boerskim rodji posvetovali in potem zopet prišli nazaj v Evropo, minolo bi najmanj tri mesece časa, v katerem časa bi obojestranski bojevni morali še mnogo prestati." Boerski zastopniki v Evropi niso v direktni zvezi z boerskimi generali, vsled česar prvič ni mogče vedeti, kaj se godi v Afriki in drugim zopet ni mogče izvedeti, kako stoji boerska vlada v Evropi. V ostalem morajo pa boerski delegati v Evropi zahtevati popolno neodvisnost boerskih republik kakor to določa delegat vročeni dekret, katerega so dobili od svojih vlad v marcu 1900.

Paris, 4. februar. Neki tukajšnji časopisi trdi, da je nizozemski ministri predsednik bil v Londonu, da se prepriča kako stoji boerska vlada. Tam je zvedel, da želi kralj se pred "kronanjem mir."

London, 5. februar. Lov na boerskega generala De Weta se še vedno nadaljuje. Včeraj je Lord Kitchener brzojavil iz Pretorije.

"Byngovo vojstvo je v minoljodi napadel pri Liebenburgu Boerce, ktere je vodil Wessels. Vplenil smo jeden top, katerega so nam Boerci preje odvzeli. To je zadnji top, katerega je imel De Wet. Razen tega smo vplenil tri vozove streljiva, 150 konj in 100 mul. Boerci so zgubili 5 mrtvih, 6 ranjenih in 27 vjetih.

London, 5. februar. Lov na boerskega generala De Weta se še vedno nadaljuje. Včeraj je Lord Kitchener brzojavil iz Pretorije.

"National Scouts" so pri Midelburgu (Kapska kolonija) vjeli trinajst Boercov. Piomer je pri Amersfortu (Transvaal) vjel 7 Boercov in vplenil 500 glav živine. general Gilbert Hamilton, je vjel dvainštredeset Boercov.

London, 5. februar. Kitchener poroča, da so Angleži v zapadnem Transvaalu usmrtili 7 Boercov in 131 so jih veleni. Od Angležev ni nihče ranjen.

Washington, 5. februar. V senatovem odboru naznali je danes vresnični govornik Filipinov s oznako začetka vladarja. Hada Mulah, kteri je vodil vstajo, ki se je končala z bitko pri Tira, pričel je agitirati za "sveto vojsko". Hada Mulah vpljiva tudi na afganskega emira. Novi emir bodo oficijelno proglašen vladarjem na dan afganskega novega leta (20. marca).

Petrograd, 5. februar. "Novo Vremenje" poroča, da je z ženske kaznilične v Smolensku ušlo 112 jetnic, ktere so pomorile 38 paznikov.

Zaroto sta osnovali jetnici Jekaterina Mihajlova in Ksenija Loganova. Na dan znamenja napadne so jetnice z raznim orzjem svoje paznike in vse do zadnjega pomorile. Po končanem boju bili so zapori slični klavnicu, stene in tla so bila oblitia s krvjo. Več ubeglih jetnic so zopet veleni. Kako so ženske dobile orzje, o tem "Novo Vremenje" ne poroča.

Dunaj, 5. februar. Nadvojvoda Franz Ferdinand, avstrijski prestonslednik, ki je danes odpotoval v Petrograd. Car je odpotoval do meje po sebeni vlak.

Petrograd, 5. februar. Tekom tega leta ustanovila bodo Rusija v največjem mestu Mandžurije pravo slavno škofijo. Vlada je privolila 50 000 rublov v svrhu zgradbe pravoslavnega samostana v Mandžuriji.

St. Nicholas Hotel

Corner Main in Washington Streets, v Memphisu, Tenn.

Pri meni bodo vedno dobiti čedno in čeno na stanovalje in hran

Jugoslovanska Katoliška Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarija 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI :

Predsednik: JOHN HABJAN, Box 308, Ely, Minnesota;
Podpredsednik: JOHN GLOBOKAR, Box 871, Ely, Minn.;
I. tajnik: JOŽEF AGNIČ, Box 266, Ely, Minnesota;
II. „ JOHN LOVŠIN, Box 291, Ely, Minnesota;
Blagajnik: IVAN GOVŠEK, Box 105, Ely, Minnesota;

NADZORNIKI :

IVAN PAKIĆ, Box 278, Ely, Minn.;
MIKE ZUNČIĆ, 481-7th St., Calumet, Mich.;
JOŠIP GORIŠEK, 5128 Ruby St., Pittsburgh, Pa.

POROTNI ODBOR:

JOHN KERŽIŠNIK, predsednik, Box 138, Federal, Pa.
JOHN GERM, 1103 Cherry Alley, Braddock, Pa.
FRANK VLAHOVIĆ, 1202 S. 13th St., Omaha, Nebr.

Dopisi naj se blagovolijo pošiljati na I. tajnika: Joe Agnič
Box 266, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem.

Denarne pošiljatve naj se pošljajo blagajniku: Ivan Govšek
Box 105, Ely, Minn., in po svojem zastopniku.

Društveno glasilo je „GLAS NARODA“.

Drobnosti.

Slovensko-angelska slovence, spisal Rev. Jeramija, založil Rt. Rev. J. Buch je razprodana, in Slovencem je sedaj živa potreba druge slovence, seveda bolj ročne. Mi se bodovali obrnili na več znanih gospodov glede ustavljenja ročne slovence, katero hočemo tudi založiti, na vsak način jej je potreba še pridejati besednjak saj naj potrebnejši besedi, ki se v navadnem izvajenju potrebujejo.

Kak pojem imajo v Evropi o Ameriki. V nekem slovenskem listu beremo nastopno nesmisel: „Začenjanje za očenjence. — Ker se vedno množijo služaji, da se izdaja očenjeni moži v Ameriki se samce ter zapeljejo dekleta, sklenilo je zakonodajstvo v New Jerseyu predložiti zakonski načrt, ki bi primorjal očenjence nositi poseben znak svojega stanu.“ Pa vendar može tam res menijo, da se z osobno prostostjo tukaj tako postopa, kakor pri vojakih, da bi se le smeno ne delali. Isti list piše, da smo imeli sredi januarja v New Yorku velik potres, ki je povzročil veliko škodo. Tudi ta je „boss“. Pač ne vemo, v katerih močnajih se take prizmodarije rodijo!

Tatvina. 18. jan. sveder je bilo starinarici M. Prekuhovi na Sv. Jakoba nabrežju v Ljubljani in prodajujo ukradenih 190 K. Marija Prekuhova denar pogrebla še drugi dan in takoj sumila tatvine nekega K. L., ki je bil sveder popred dleša v prodajalnici, kamor je bil prišel prodajat neko knjigo. Ker Marija Prekuhova ni hotela kupiti kojige, je čakal na njenega moža in tako sedel od 46—50 ure sveder, dokler ni prišel mož in mu odkupil knjigo. Mej časom, ko je Marija Prekuhova šla v vežo po vodo, je ostal sam v prodajalnici in ta trenotek je porabil, da si je polastiščenico s denarjem, ki je ležala v nezaklejeni blagajnici. Po tatvini je ostal še v prodajalnici, potem pa je šel v neko gostilno na Dunajske cesti pit. 19. jan. je bil na maskarni in jo celo noč popival v družbi znancov in se nje plačeval po gostilnah in kavarnah. 21. jan. je zjutraj pa je policija prijala in ga vpravila, odkod da je dobil denar. Izgovarjal se je na razne načine in valio mnogim dokazom, da je denar, ki ga je spravjal ukradel, še ni udal, ni hotel priznati tatvi ne, še da bi še potem vendar moral imeti kaj denarja. Še ko je policija dobila pri nekem njegovem prijatelju, kateremu je skupaj po vival, spravljenih 80 K. je priznal da je on storilec, in da je ves denar, to je 130 K. v dveh dneh pa vpravil v veseli družbi.

Hlapac — ponarejalec denarja. Porotniki v Ljubljani na Gornjem Štajarskem so obsovali hlapca Kladnika v edinstveno težko jedo ker se je našlo pri njem 16 ponarejanih krov. Maloverjetno, da bi jih bil sam napravil.

Ruski car doma. Car živi tako pripočelo in le uverad nastopa uradno kot car. Najraje je pri svojih otrokih, s katerimi se igra ter se ženjimi šali, kakor vsak oče. Carico obožava in je odgovoril z nekako nevoljo radijovnji Francozinji ob zadnjem svojem posetu Francije, ko ga je vprašala, katere žanske mu bohl ugajajo, ali belolaste in bleđolaste, ali črnelaste in zagorelkaste. „V tej zadevi sem popolen barbar; za mene nimajo pomena ne te, ne one, jaz vidim le svojo ženo in no-bene druge.“

Zakaj so klicali otroci „hura!“ Ko se je vrčal pred par meseci pruski finančni minister baron Rheinhäber z livo s svojim spremstvom skozi neko vas, kričala mu je mladina vse navdušna „hoch“ in „hura“. Ministra je ta pozdrav vsele presečil, vendar pa vpraša otroke ljubezni: „No, ljubi otroci, česa pa se tako zelo veselite?“ Celi zbor zaklječe: „V naši soli se je podrla; sedaj pa bomo imeli šest dni prost.“

Morilec deklet. Iz Nice poročajo: Henri Vidal, ki je v vlaku, ki vozi med Nico in Monte Carlem, umoril in oropal Švicarko, gdje G. Hirschbrunner in hotel umoriti v Nicu neko drugo dekle, je prisul voja zločina, in povedal, da je v Tamarisu pri Toulouu umoril neko dekle Brusselin ter hotel v Marcellu umoriti neko dekle Guinard. Vse te zločine je storil Vidal v dobi od 29. novembra do 22. decembra 1901. V tem času je torej dve dekleti umoril in poskušal 2 umora.

Požar. Dne 17. jan. pogorelo je gospodarsko poslopje in kozolec posestniku Josip Zegarju v Državljavi pri Celju. Da se je ogenj omejil, zahvaliti se je posebno počarji Brambi Žalski, ki je bila takoj na mestu in storila vse, da se požari razširil.

Prateča nevarnost za južno želegino. Nedavno so zapazili dolavci v Laškem trgu, da se je odločil: „Gore, na kateri stoji cerkev sv. Michaels, nad 180 m. dolga zemeljska oblast, ki se polagoma pomika na vzdol proti železnični progi. Z veliko naglico so napravili spodno močno ograjo ter sedaj brez skrb pričakujejo, kadaj se zemlja sesuje.“

V Dravje je skočil v Ptuju lampist Martin Lah. Truplo še niso našli

Pijanjevje se, kakor piše, Mirvedno bolj širi po Koroškem. V Podkloštaru, vsa, ki stejez otroci vreci nekaj nad 300 prebivalcev, se je lansko leto zvezilo 12 do 14 polovojakov špirita, ki se je povzil kot urodiljivo žganje. To je pač žalost. Na ta način ni čudno, akor pride vsako leto toliko posestev na prodaj.

Novice. — Stolni prost prelat Al Karlon v Gradcu, znani politik, je smrtnonevorno zbolel. — Dne 21. jan. so zaprli v Pragi znauega bankarja Edmunda Janeša zaradi sleparstva in zapeljevanja hkrivemu oritevanju. — V Werdi na Vestfalem je ustrelišči gozdar Tischlin avovo ženo in pet svojih otrok, nato pa se samega sebe. Vzrok so bili rodbinski prepri. — V Pragi je bil 21. jan. pred portuariki števlar Burianek, ki je svojo nezvesteno, lajdaijo v naročju fil. of slavista, s števlarjanskim nožem zasedel, pa tudi zapeljevanje nevarnejši, popolnoma oproščen. — Ob etnico poljske vataje leta 1863. so rasovali dne 20. jan. v Lvovu žemon tracijami akademikov in rednji šolci. Demonstrante so noteli iti k nemškemu konzulatu, pa jim je policeja in alarmirana čavljija zastavila pot. — Iz posamezne predstavnice v Belfastu so tylekli dosegaj trinajst mrtvih pogreša pa se še vedno vedo orob. — Dosegaj je nosil v rodovini Windischgrätzov naslov kneza najstajščišča — med s danjimi Huž Windischgrätz — dosegom so se imenovali ostali princi. Povodom počasa prince Ottona z nadvojvodinjo Elizabeto, pa so baje povzdignjeno v Windischgrätzti v knježji stan.

Jednostavno. Sodnik: „Zatočenec, povej nam, kako je prisledo tepeza?“ — Zatočenec: „Glejt, prida me je imenoval — osa!“ — Sodnik: „In vi?“ — Zatočenec: „Pričel sem po njem udarati.“

Naključje. Nedeljski lovec: „Zelo žal mi je ljubi mož, da sem vas obstreli. Kako se pišete?“ — Ženat: „Zajec je moje ime.“ — Nedeljski lovec: „Tukaj imate par dolarjev. No, vendar sem enkrat edenega zadel!“

Jednostavno. Sodnik: „Zatočenec, povej nam, kako je prisledo tepeza?“ — Zatočenec: „Glejt, prida me je imenoval — osa!“ — Sodnik: „In vi?“ — Zatočenec: „Pričel sem po njem udarati.“

Kurz.

Za 100 kron avstr. veljave treba dati \$20.57 in k temu še 15 centov za poštnino ker mora biti denarna pošiljatev registrirana.

NAZNALILO.

V carinarskem uradu v Baselu, Švica, najha ka kovček, naslovljen na g. Rommel & Co., ktereje je odpola gospica Brimie iz Vranciška na Stajerskem. Ustvarila kovček je perilo, oblike v dve steklenici silovke. Posetnik kovčega, kteri biva nekje v Črni, naj nam naznani, kaj namerava storiti z istim.

Uprravn. „Glas Naroda“.

KJE JE?

Mihail Bojanec, pred tremi leti mi je pisal iz Colorada in od onega časa nisem več o njem čula. Ako kaj rojak kaj o njem včasih mi blagovale naznani: Ana Rabsel, 166 Chicago St., Kenosa, Wis.

KJE JE?

Jože Frankovich, preje je bival v Manistique, Mich., in se potem podal v Montano; opominjam ga tem potem, da v 30 dneh proti meni svojo dolžnost storil inače bodem z njim drugač postopal.

GEO. FRANKOVICH,
Manistique, Mich.

Prošnja.

Rojake v Chicagi, Ill., prosimo, ako bi nam zamogli kaj zanesljivega povedati o Josipini Kožek in iz Ljubljane, kateri je stanoval na Bluff Street. Njen mož nam je pisal, da je pozvedel, da je umrlo. Ako je na tem kaj resnice, prosimo pojasnila. Upravnistvo „Glas Naroda“.

OPOMIN.

Rojaki, kteri mi kaj dolgujejo na hrani ali na drugih stvari, naj mi povrnejo isto do konca januarja, ker drugače pričebim vsakega s celim imenom v listu. [fb]

Mihail Teršič,
217 First St., La Salle, Ill.

SLOVENSKA

Pratika

za leto 1902

je dobiti po 10 centov komad, karbonirane po 15 centov. Razprodajalcem jo damo 100 komadov za \$6, toda imajo sami plačati ekspresne stroške.

„GLAS NARODA“.

Naravna kalifornijska vina na prodaj.

Odobro črno vino po 50 do 60 ct galon s posodo vred.

Odobro belo vino od 60 do 70 ct galon s posodo vred.

Zvrstna tropavica od \$2.50-\$3.00 galon s posodo vred.

Manj nego deset galon naj nihče ne naroča, ker manj kolikine ne morem razpoložiti. Zajedno z namociščem naj gg. naročniki določijo imenom osiroma Money Order.

Spoštovanjem:

Nik. Radovich,
102 Vermont St. San Francisco, Cal.

NAZNALILO.

Slovencem in Hrvatom priporočam moj.

SALOON

1202 S. 13th St., Omaha, Neb., v obilen poset.

Zagotavljam vsem obiskovalcem izvrstno postrežbo z izbornim pivo, izvrstnim domaćim in kaliforniškim vinem, dobrim whiskeyjem in izvrstnimi smotkami.

Priporočam se tudi rojakom potujocim počasi Omaha, ktem prekrškim vozilje liste do Ljubljane. Kdo pride na kolodvor, naj mi telefonira, moja številka je 2172 in takoj pride po njega. S spoštovanjem:

JOSIP PEZDRTZ,
1202 South 13th Street, Omaha, Neb.

Slovencem in Hrvatom v Rock Springs, Wyo., in okolici priporočam najin.

SALOON,

v katerem vedno točiva sveže pivo, vino in whiskey, ter imava na razpolago fine smotke. Dalje se lahko na nas obrne vsak rojak v bližini zgodilje postavljanja denarjev v staro komodino in glede parobrodnih listkov, kar sva v svezzi z g. Fr. ŠAKSERJEM v New Yorku, lahko vsekemu očenu in točno postrežev.

Za običaj obisk se priporočata:

F. KERZISNIK & J. MRAK,
ROPS OF PORTO RICO SALOON,
ROCK SPRINGS, WYO.

Josip Losar

v East Helena, Mont priporoča svoje

grocerijsko blago

kakor tudi OBLEKO, OBULAVA

za možke, ženske in otroke. Dalje:

VINO, FINE SMODKE in ZGANEJE

in KUHINJSKO OPRAVQ

Vse prodajam po najnižji ceni.

VABILO

zabavo s plesom

kteri prirede

žensko društvo Blažena Gospa

v Great Falls Mont.

dne 9. FEBRUARIJA 1902 zvečer

v dvorani

Gg. BROZOVIČ in TRINASTIČA

v Malej Chicagi.

VSTOPINA 75 CT. PIVA IN PRIGRIZEK

BREZPLAČNO; ŽENSKE PROSTE.

Zabava bode lepa in zabavna Slovence in Hrvate k obilnej udeležbi.

Za odbor:

Anka Brozovič, Margareta Krajačić,

Anka Zunčič, Marija Ugrin.

Odbor.

TIKET ZA PAROKOD ALI ŽELEZNICO je najbolje kupiti pri FRANK SA KŠERJU v Greenwich Str., New York

Listek.

Konjski tatovi.

(Spisal Petko Fedorov.)

(Konec.)

Doku je postal pri srcu težko, ko je mislil na svojo ženo in svoje dete.

„Ah, brate, kdor je prišel tako daleč, da mora prositi svojo ženo, — ta je že zgubljen.“

Ruva je prikimal in vzdihnil.

„Toraj,“ prišel je Doko po kratkem molku z bolestnim glasom, „ona je šla služiti, lepo. Toda dete, žemu je dala date onemu kraljevemu Kassru v vzgojo? Kako zamore ona moje dete drugemu podariti. Jas budem xanž skrbel, pa naj budem v jedi, ali kje drugod; jaz budem dal denar kolikor ga je treba, da revše ne bode stradalo in da bude oblečeno. Otrok je moj, jaz sem njegov oče in ona ga ne sme dati drugim ljudjem in tudi Kassri ne.“

„Je tako, brate moj, kadar si nesrečen, potem te ostavijo soproga in otroci.“

Oba sta obmolknila, kakor da bi jima nekaj lažalo na duši.

Od morja semkaj prihaja je vlažni vzduh in včer je gole gladine, na valovih, v katerih je odsevalo zahajajoče solnce v tisočerem ajaju, svetila se je biserna pena in nad njo letali so galebji ter druge morske ptice v rojih ali pa posamezno.

„Prišel sem semkaj in obsedel, kakor v sano; jaz ne vem, kaj naj pričenem in kam naj se podam —“

Doko ni končal govora; Ruva je pogledal protivinku poti; oprezno vstal in namignil tovarju naj molči.

Na neosredlanem, krepkem konju prijedil je po potu neki mož, ki je na vrvi vodil osla za seboj.

„Oh tako“, dejal je Ruva počasno, „to je Dabi.“

Jedlec je prišel bližje.

„Kje si pa dobil ta živinčeta?“ zaklicil je Ruva.

Dabi, ki je imel na plečih železne verige, se je okrenil proti mestu, od kjer je prihaja glas, in ko je ugledal Ruvo in Dokota, postal je nekoliko nemiren.

„Želel sem danes malo izjašiti z mojimi kljusama,“ dejal je Dabi in jeselil memo postopadev.

Dabi se je večkrat previdno oziral nazaj proti postopadevu, da vidi, ali mu sledita ali ne.

„He, he!“ smejal se je Ruva, „he, he, on naču hoče po mojsterni varati. Vidiš? — pri tem je sunil Doka s komološem — „sedaj jesdi ob obali in potem bodo obdel s svojimi živinčetmi na travnik, kjer so bodo pasli.“

„Aha, hm,“ prikimal je Doko nekako ozivljen in njegovo srce pridel je veselje biti. „On hoče vrtnarju prodati solato.“

Hipoma sta oba sklenila načrt, da premetanega tatu preslepita in sta takoj odšla za jezdecem na obalo.

„Glej, glej,“ prišel je Ruva, „Dabi sedi na konju, kakor da bi ga kedo z lopato na konja vrzel, on niti jesedi na sna. — Ko se midva nanje vedeva, bodeva naš kruh še gorak priuesla onstran moje.“

Doko je bil izven sebe radosti. Pred njegovimi oboci pojavila se je Dobruša na Romunskem — in v duši bilo je takoj vse polno novih učinkov, kteri so ga vabili v daljnino.

„S-st!“ Ruva je obstal in tudi njega pridržal.

Tiho sta odšla za grmovje na grdu, ob kterege vznoku so se razprostirali zeleni travniki.

„Ali ga vidit?“ Ruva je pokazal dolni na travnik, kjer je Dabi vezal noge ukrašenim živalim.

Solnce je že zašlo in nad osamelin munarom pojavil se je bledi mesec; no zapadu bilo je nebo še vedno ogujenoredče, ona veselna čarobnost, ktera se bori proti noći, bila je še mogočna.

„Toda kako naj odveščava verige?“ vprašal je Doko.

„Le počakaj.“ Oba sta obstala. V soteski pri posušenem studencu imam jas potrebno orodje. Predno bode mesec popolnoma izšel, sva ža onstran moje; tam porezava življam grive in odideva na semenj, kakor navadni kupci, kakor da bi se nesesar ne zgodilo in kakor par novorojenih otrok.“

„Ha, ha, ko pride jutri Dabi,“

smejal se je Doko in pred njegovi očmi pojabil se je neumni obraz Dabijev, kako slednji išče svojega konja in osla, dokler ne uvidi, da sta mu ukradena — in potem ju lahko išče, ako nima baš kaj drugega opraviti. Bil je skoraj veselja pisan.

Počasi sta prišla po počasnom potu do izsušene studenčeve struge. Ruva se je sklonil čez strugino z temučelenim mahovjem obraščeno kamenje in prinesel in studenčeve vprtine razna zakrivilena železja.

„Pojdija sedaj —“ vodil je Doko, „za seboj —“ temi ključi od premo celo cesarsko legajo.“

„Toda, ako se Dabi vrne...“ hoče je, da je malo potaknava, “da je Doko bojaljivo.“

„Dabi, on? La pojdi, kakor sem dejal. Dabi misli, da naču je vač in takej odšel domov, da se hvali s svojim činom.“

„He, he, on naču bode varali!“

Odšla sta proti travnikom.

Vederna zarja je vgašnila. Tu pa tam na temnodrem nebū pojasile so se prve zvezdice. Mornar je mogobno šumelo, napočila je noč in zavila v svoj temni plički trušno emljo.

„Nujednega človeka,“ šepetal je Doko, glajajoč po travnikih, na katerih je bilo opaziti kupe kupa rokosevne trave.

Hipoma sta bila oba pri konju, kjer je skušal svoji prednji zvezani nogi opfrostiti. Doko je odšel h konju, ga prijet z grivo in Ruva je pridel hitro skušati ključa na ključavnici verige.

„Tako!“ pri tej verigi je verigo v stran in odpasal svoja ledja, daj mu zanko krog vratu; med tem bodem jaz vjet osla.“

Kmalu je odvesal tudi osla, ga zajašil in oba sta jašila kakor veter po polju.

„Samo, da naču vojaki ne dober, ko bodeva odjedila čez mejo, kajti oni takoj streljajo,“ dejal je Ruva in pokusal s prstom pred seboj, prijet osla za grivo in se previdno sklonila.

„In meni se dozveda,“ prišel je Doko, „kakor da bi mi konj dejal: „Sedi trdno in neboj se, kajti nas nosi veter!“

„Haha,“ prikimal je Ruva in spodbodel osla, „le paži, da te tvoj konj ne ponese do vrha.“

„Ah, in da gre prav do vrha!“ vskliknil je Doko veselo.

Dabi, ki je imel na plečih železne verige, se je hiša ob mehini stražarjev, iz ktere je prihala svetloba ludi, kakor da bi hotela zasedovati konjške tatove.

„Ah, Doko, da bi nama le ne bi treba jesditi memo koče izdajic,“ zašepetal je Ruva in bojaljivo sta se oba sklonila.

In 7 daljni šumeli so morski valovi in njihovo jednoljuno šumenje igralo je mirno v brezobrežju.

Dabi se je večkrat previdno oziral nazaj proti postopadevu, da vidi, ali mu sledita ali ne.

„He, he!“ smejal se je Ruva, „he, he, on naču hoče po mojsterni varati. Vidiš? — pri tem je sunil Doka s komološem — „sedaj jesdi ob obali in potem bodo obdel s svojimi živinčetmi na travnik, kjer so bodo pasli.“

„Aha, hm,“ prikimal je Doko nekako ozivljen in njegovo srce pridel je veselje biti. „On hoče vrtnarju prodati solato.“

Hipoma sta oba sklenila načrt, da premetanega tatu preslepita in sta takoj odšla za jezdecem na obalo.

„Glej, glej,“ prišel je Ruva, „Dabi sedi na konju, kakor da bi ga kedo z lopato na konja vrzel, on niti jesedi na sna. — Ko se midva nanje vedeva, bodeva naš kruh še gorak priuesla onstran moje.“

Doko je bil izven sebe radosti. Pred njegovimi oboci pojavila se je Dobruša na Romunskem — in v duši bilo je takoj vse polno novih učinkov, kteri so ga vabili v daljnino.

„S-st!“ Ruva je obstal in tudi njega pridržal.

Tiho sta odšla za grmovje na grdu, ob kterege vznoku so se razprostirali zeleni travniki.

„Ali ga vidit?“ Ruva je pokazal dolni na travnik, kjer je Dabi vezal noge ukrašenim živalim.

Solnce je že zašlo in nad osamelin munarom pojavil se je bledi mesec; no zapadu bilo je nebo še vedno ogujenoredče, ona veselna čarobnost, ktera se bori proti noći, bila je še mogočna.

„Toda kako naj odveščava verige?“ vprašal je Doko.

„Le počakaj.“ Oba sta obstala. V soteski pri posušenem studencu imam jas potrebno orodje. Predno bode mesec popolnoma izšel, sva ža onstran moje; tam porezava življam grive in odideva na semenj, kakor navadni kupci, kakor da bi se nesesar ne zgodilo in kakor par novorojenih otrok.“

„Ha, ha, ko pride jutri Dabi,“

MATIJA POCORELC,
PRODAJALEC
ur, verižic, uhanov in druge zlatnine.
Bogata zalog raznih knjig.
Cenik knjig pošljem poštne prosti.
Pilate po-nj!

Nikel ure 7 Jewels \$6.00	Boss case 20 let garancije
Srebrne ure z enim	16 size 7 Jewels \$15.00
pokrovom - \$12.00	16 size 7 Jewels \$15.00
2 pokrovoma \$16.00	16 size 7 Jewels \$25.00
in višje. " 17 "	" 30.00

V svoji zalogi mam tudi
Fin pismeni papir z navedenimi
okraski v narodnih barvah.
CENA:
V kuverti ducat kuvert in papirja - \$0.15
V škatliji z ducata, " \$0.35 0.60 0.75

Slovenska Pratika 10 centov, velika 15 centov.
Opomba: Vse zlate ure so z dvojnim pokrovom. Kolesovje pri načetih urah je Elgin ali Waltham, kakor nekdo želi. Blago pošljam po Express C. O. D.

VSE MOJE BLAGO JE GARANTIRANO!

Math. Pogorelc,
920 N. Chicago St., Joliet, Ill.

KNJIGE

kteri imamo v naši zalogi in jih odpošljemo poštne prosti, ako nam snesek naprej poslje:

Molitvene knjige:

Fino vezane z imitacijo slonove kosti, ali v finem usnju in se slato obrezo:

Spomin na Jezusa, usnje 55 ct.

Filoteja, z zlato obrezo \$1.20.

Rafael, platno 75 ct.

usnje 85 ct.

Ključ nebeskih vrat, \$1.75 ct.

Krah angeljski, 65 ct.

Vrtec nebeski, 65 ct. 45 ct.

Duhovni studenec, 65 in 45 ct.

Vodnik v nebesa, 65 ct.

Rajski cvet, 65 ct.

Jesus prijatelj otrok, 60 ct.

Hvala božja, 60 ct.

Marija dobra mati, 80 ct.

Ave Marija, 10 ct.

Druga knjige:

Hitri računar, 40 ct.

Pratika, mehko vezana, 10 centov,

abecednik za slov. mladež, 20 ct.

Slovensko-nemški besednjak 90 ct.

Druga nemška vadnica, 80 ct.

Prva nemška slovnica, 35 ct.

Pavlinov slovensko-nemški slovarček, 40 ct.

Prepronik, zbirka raznovrstnih pisem in računov, 30 ct.

KOLEDAR za leto 1902, 25 ct.

Naš dom I. in II. sv., po 20 ct.

Gozdovnik, I. in II. del, obo 50 ct.

Hubec pripovedka II. zvezek 20 ct.

Ciganova osveta, 20 ct.

Sveti noč, 30 ct.

Strelec, 25 ct.

Prve skrbi, 30 ct.

Bogdan, 20 ct.

Eno leto med Indijanci, 20 ct.

Jama